

Επισκέπτης
ΤΟΥ ΤΗΛΕΜΑΧΟΥ ΧΥΤΗΡΗ

Οι άστεγοι της Κεντροαριστεράς

Οι απογοπευμένοι οπαδοί της πρόδου και η αναπόφευκτη πολιτική επιλογή τους

Πολλοί είναι εκείνοι που μέσα στην κρίση δηλώνουν πολιτικά άστεγοι ή ορφανοί. Δεν τους εμπνέει κανένα κόμμα, καμιά κίνηση ώστε να την υποστηρίξουν. Αντίθετα, θεωρούν ότι οι πολιτικοί βρίσκονται εκεί περισσότερο για τον εαυτό τους παρά για τους άλλους. Οτι υπηρετούν ένα σύστημα στο οποίο δεν μπορούν να προσθέσουν ή να αφαιρέσουν κάτι. Πολύ περισσότερο, να προστατεύσουν τα ουσιώδη. Έχουν κουραστεί από τις συνεχείς αντιφάσεις λόγων και έργων. Από τη λογιστική πρακτική τους, χωρίς εμπνευση, χωρίς στόχο.

Με ποιον να είμαι; ρωτούν προβληματισμένοι. Βλέπουν τις ιδεολογίες που πίστεψαν να γκρεμίζονται. Πρόσωπα δεύτερης και τρίτης επιλογής να ισχυρίζονται ότι είναι ικανά να λύσουν τα προβλήματα της χώρας. Light πολιτικούς να προβάλλονται από το σύστημα. Άλλοι αποσύρονται, άλλοι παρασύρονται και άλλοι εξοστρακίζονται. Κι αυτοί που έχουν οριστεί πολίτες - θεματοφύλακες (!) της δημοκρατίας καλούνται εκόντες άκοντες να ακολουθήσουν έναν μονόδρομο χωρίς άλλη σκέψη.

Πού είναι λοιπόν η σοσιαλδημοκρατία που στήριξε το κοινωνικό κράτος στην Ευρώπη; Σήμερα δεν είναι καν διακριτή. Πολλοί από τους πολιτικά αστέγους δεν κατανοούν τι απέγιναν οι ανοιχτοί ορίζοντες και απογοπευμένοι ιδιωτεύουν. Το χειρότερο είναι ότι πίστεψαν και δούλεψαν για τη δημοκρατική πρόοδο χωρίς ποτέ να απαγίνουν κάτι, χωρίς ποτέ να εμπλακούν στη διαφθορά. Σήμερα ακούν και βλέπουν να λοιδορείται και να απαξιώνεται η προηγούμενη ζωή τους. Σκέπτονται ένα παρελθόν που έληξε, ζουν ένα παρόν που δεν αναγνωρίζουν, αντιμετωπίζουν ένα μέλλον επισφαλές. Ξαφνικά τους αναγρέυσαν κατοίκους του κόσμου (!) κι αυτοί ξέρουν ότι η παγκοσμιοποίηση έγινε από τους πλουσίους για τους πλουσίους κι ότι οι ανισότητες αμβλύνονται καθημερινά. Η αγορά ανακρύχθηκε παντεπόπτρια εξουσία. Ανεξέλεγκτη και αλαζών. Με το κράτος να ακολουθεί ανήμπορο και ταπεινωμένο. Ενα κράτος που παίζει τον - σημαδεμένο - ρόλο του ενδιάμεσου, ενώ υπηρετεί τους ισχυρούς.

Οι περισσότεροι από τους πολιτικά αστέγους, θα καταλάβατε, ανήκουν στην Κεντροαριστερά.

Ο κόσμος αυτός δεν θα πάει μπροστά αν δεν αλλάξει. Οσοι δεν αντιδρούν κάνουν λάθος. Οι απογοπεύσεις στη ζωή πάντα οδηγούν σε νέο ξεκίνημα, αλλιώς η Ιστορία θα είχε τελειώσει προ πολλού.

Σήμερα καλούνται να συμβάλουν σε έναν ισχνό και διασκορπισμένο χώρο, όπου ο ένας διεκδικεί κυριαρχία, ο άλλος κομμάτι υπαρξης κι ο τρίτος συνεξουσία.

Κι όμως, κι όμως... Ο ανθρωπισμός διά μέσου των αιώνων δεν είναι μια ιστορία που σβίνεται. Ο κόσμος αυτός δεν θα πάει μπροστά αν δεν αλλάξει. Κινδυνεύει να πέσει ξανά σε πολέμους που προσκαλεί η φύση του συστήματος. Οσοι δεν αντιδρούν κάνουν λάθος. Οι απογοπεύσεις στη ζωή πάντα οδηγούν σε νέο ξεκίνημα, αλλιώς η Ιστορία θα είχε τελειώσει προ πολλού.

Οσο για την Κεντροαριστερά, για να ενωθεί, πρώτα πρέπει να υπάρξει. Με διακριτή αίσθηση σκοπού. Κάτι που λείπει απελπιστικά. Οι όποιες προσπάθειες γίνονται εν κενώ, μακριά από τους πολίτες. Το εναλλακτικό του λαϊκισμού (που τόσο απεχθάνονται) δεν μπορεί να 'ναι ο ελιτισμός (που τόσο αυτοθαυμάζεται).

Αλλιώς θα μένουμε στα ίδια - με πολλά κακαρίσματα κι αβγό τίποτα!

Ο Τηλέμαχος Χυτήρης είναι πρών υπουργός